

ANH TÂY CHÊ CHỮ VIỆT NGHÈO NÀN

Một anh sinh viên “Tây” sang Việt Nam học tiếng Việt. Buổi trưa ngồi ăn cùng bàn với một anh sinh viên Việt Nam. Vì muốn tập nói tiếng Việt nên anh Tây bắt chuyện bằng câu nhận xét:

– Học tiếng tiếng Việt một thời gian sao tao thấy nó nghèo nàn quá!

Anh Việt Nam nghe vậy liền hỏi:

– Mà căn cứ vào đâu mà nói tiếng Việt nghèo nàn?

Anh Tây:

– Tao tra tự điển Việt Nam thấy chỉ có khoảng 39,924 từ ngữ (Tự điển tiếng Việt của Viện Ngôn ngữ học do GS. Hoàng Phê chủ biên). Chỉ bằng 1/10 số chữ trong tự điển Mỹ (American Heritage Dictionary) có khoảng 350,000 từ ngữ. Anh Việt Nam “tự ái dân tộc” bèn hỏi:

– Tao hỏi mày vậy chứ tiếng Anh của mày có bao nhiêu chữ có nghĩa là “chết”.

Anh Mỹ hãnh diện nói:

– Nhiều lắm chứ đâu phải chỉ có một chữ “chết” như tụi bây. Thí dụ decease, pass away, pass on, succumb, rest in peace, bite the dust, breathe one's last...

Anh Việt Nam cười khì:

– Vậy mà cũng khoe, thua xa tiếng Việt của tao. Tụi tao có chừng này chữ có nghĩa là chết để tao kể sơ cho mày nghe. Tụi tao dùng các động từ này để nói “chết”: đi đời, tiêu đời, ra đi, đi tong, tử vong, quy tiên, băng hà, xong đời, hy sinh, qua đời, từ trần, tạ thế, khuất núi, trăm tuổi, quy tiên, mãn phần, hẹo, hẻo, ngoẻo, ăng, về với ông bà, về cõi Phật, về với Chúa, xuống suối vàng, lên bàn thờ ngồi, đi bán muối, chày Diêm vương, bay về trời, một đi không trở lại, về cõi vĩnh hằng...

Anh Tây nói:

– Tao chịu thua rồi... nhiều quá!

Anh Việt xua tay:

– Đâu đã hết, còn nữa đây này: khuất bóng, khuất mặt, băng hà, viên tịch, tịch diệt, hóa độ, vãng sanh, được Chúa gọi về, an nghỉ trong Chúa, trận vong, đền nợ nước, vị quốc vong thân, tử trận, tử nạn, thiệt mạng, bỏ mạng, bắt đắc kỳ tử, thăng thiên, xuôi tay nhắm mắt, trút hơi thở cuối cùng, về nơi chín suối, về với ông bà ông vải, về với tổ tiên, cưỡi hạc quy tiên, mất, trốn, ngoẻo, toi, ngòm, ngum, đi đời, đi tong, thăng, sập nguồn, chết rấp, chết mất xác, bỏ xác....

Anh Việt Nam uống hớp nước rồi bồi thêm:

– Đây là tao mới kể sơ sơ chuyện 'chết' của con người thôi đó nghe mày. Chớ còn gà vịt heo cùi mà chết thì tụi tao kêu là giãy đành đạch, toi, toi mạng, toi cơm... Cây cối chết thì tụi tao kêu là héo, rũ, rụi, khô héo, héo queo, héo rũ, khô rụi, úng thủy thối rữa, lụi tàn, tróc gốc... Đến cái bóng đèn, cái máy xe mà chết tụi tao cũng kêu là đứt bóng, xịt ngòi, sập nguồn... Mày thấy tiếng Việt tụi tao giàu hay nghèo?

Anh Tây nghe tới đó thì buông đũa, xá dài lấp bắp:

– Thôi tao chịu thua! Học hết mớ chữ 'chết' này chắc cái đầu tao cũng... 'đi đong' luôn quá!

Anh Việt Nam bồi thêm:

– Đó chỉ mới nói chuyện chữ nghĩa Việt Nam phong phú thôi. Hôm nào gặp mày tao nói chuyện về tính “văn hóa” lễ phép lịch sự của tiếng Việt dù cho đó là những câu chửi nhau khi gây lộn cho mày nghe.

truyện vui giải trí lành mạnh

July 1/2026

Nguồn: Internet eMail by tqh chuyển

Đăng ngày thứ Tư, July 1/2026
tkd, Khoa 10A-72/SQTB/DD, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH